

Трибуна вітчизняного українського слова на вітчизняній американській землі

Адреса
Рекламно-Адміністративна:
"Свобода", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телефон: HENDERSON 4-0807
Тел. УНЦ: HENDERSON 4-1016

УСІ ГУБЕРНАТОРИ НА КОНФЕРЕНЦІЇ У СТОЛИЦІ

Вашингтон. — На понеділок запрошені президентом Айтеном на наради губернатори 48 штатів, одного "комонвелту" трьох територій і одного острова. Їхня конференція триватиме два дні й охоплюватиме всі крайові й міжнародні справи, як це заздалеку був президент у запрошенні з 11 квітня. На підставі наперед складеної програми, наради відкриє в 10 ранку в Білому Домі в поведілок віцепрезидент Річард М. Ніксон, після чого привітає їх президент, який виступить з промовою перед закінченням програми у вівторок. Перший діловий промовець, Аллен В. Доллес, директор Центральної Розвідки Агенції, мав коротко представити світові положення у відношенні до Злучених Держав, а військову справу на глобальні розміри зreferувати голова генерального штабу армії, ген. Дж. Лотон Коллінс. Звіт закордонних справ складе державний секретар Джон Фостер Доллес, який обговорить найважливіші завдання світової політики, в круговороті якої опинилися ЗСД. Директор адміністрації Взаємної Безпеки Гарольд Е. Стасен обговорить допомогу Америки чужинним країнам. Після обіду в Білому Домі, на якому президент буде господарем, губернатори оглянуть вибрані картини з фільму в підвалі Білого Дому, однак, що це за фільм, не вивчаємо наперед. З внутрішніх справ мають бути обговорені стосунки федерального уряду до штатів. Цій частині наради проводитиме губ. Аллан Шрайвер з Тексасу. Теперішня конференція губернаторів — це перша з ряду нарад в історії Злучених Держав.

Суддя відкинув чотири пункти з обвинувачення Латімора

Вашингтон. — Федеральний Суддя Дістрікту Колумбія Лутер В. Нондал відкинув чотири пункти з усіх восьми пунктів обвинувачення Овена Латімора, професора університету Джона Гопкінс у Балтіморі і знавця телекомунікаційних справ. Крім того суддя висловив переконання, що навіть і щодо решти пунктів він має поважні сумніви, однак, не вважаючи на те, він встановив, що він не встановив достатньо доказів на користь обвинувачення. Суддя відкинув чотири пункти з обвинувачення, а саме: обвинувачення в тому, що він встановив достатньо доказів на користь обвинувачення, обвинувачення в тому, що він встановив достатньо доказів на користь обвинувачення, обвинувачення в тому, що він встановив достатньо доказів на користь обвинувачення, обвинувачення в тому, що він встановив достатньо доказів на користь обвинувачення.

Поворот Трумана з Гаваїв

У неділю, до Сан Франциско, кораблем "Президент Клівленд" повернувся бувший президент Труман з дружиною і донькою. Під час пресової конференції, що відбулася ще на кораблі, президент висловив своє захоплення Гаваїми, де пробув цілий місяць і де він, тільки спав, плавав і вигрирався. Труман переконаний, що Гаваїські острови повинні отримати штатів права. Це саме торкається, за думкою Трумана, й Аляски. Ці дві країни повинні стати штатами.

Дають даром бараболі для установ

Амагасетт, Лонг-Айленд, Н. Й. — У східній частині повіту Суфолк знаходяться 250,000 бушлів бараболі, що її можуть цілком даром дістати різноманітні установи, які не шукають заробітку на їх перепродажу. Бараболі походять з надпродукції фермерів минулої осені і їх накопичено в різних складах в надії на продаж. Фермери оцінюють цю надпродукцію на \$750,000. Тепер фермери вже страждають від надлишку бараболі, бо вже час її продати.

У КОНГРЕСІ НЕМА ЗГОДИ ЩОДО ДОПОМОГИ ДЛЯ ІНДО-КИТАЮ

Вашингтон. — Конгресові проводили виявили глибоке стурбованість військовим положенням в Індо-Китаї, однак серед них виникли великі різниці поглядів на остаточну роль Злучених Держав при пробах сприяння комуністичній агресії проти цієї країни, над якою панує Франція. Ці різниці позначилися при обговорюванні військової допомоги, яку обідав державний секретар Джон Фостер Доллес. Він ще в суботу заявив, що Злучені Держави вже поробили старання, щоб постачати "критично потрібні військові припаси" для військ, що обороняють Ляос від комуністичних атак. Поінформовані кажуть, що туди виставило великий набір — мабуть два або три

ПРЕЗИДЕНТ МАНГЕТТЕНУ ДЕМОНСТРУВАВ СВОЮ ЛЬОЯЛЬНІСТЬ РАЗОМ З УКРАЇНЦЯМИ

УКРАЇНЦІ ТВОРИЛИ НАЙБІЛЬШУ НАЦІОНАЛЬНУ ГРУПУ В ПАРАДІ ЛЬОЯЛЬНОСТІ В НЬЮ ЙОРКУ
Нью-Йорк. — Президент Мангеттену (боро) Мангеттен в Нью-Йорку, п. Роберт Вагнер, син, відомого сенатора Вагнера, ішов на чолі української групи в імпрезантивній Параді Льоляльності по 5-й Евею в Нью-Йорку минулої суботи. П. Вагнер, у ветеранській кепці на голові, а товариства це одного ветерана, — ішов поруч "великого маршала" української групи, п. Володимир Бакада, на чолі українців, що в кількості понад 1,000 осіб становили найчисленнішу національну групу в поході. Всіх учасників походу нараховують на 125 до 175 тисяч. П. Вагнер прилучився до української групи вже тоді, як вона шикувалася до походу та йшов з нею ввесь час аж до дефіляційної трибуни, на яку опісля сам вступив. Н. Й. Таймс, пишучи про участь національних груп в поході, ставить українців на перше місце, — перед хорватами, естонцями, литовцями, латвіями, білорусами, поляками, румунами й німцями. Український похід очолювали представники УККОМІТету, за якими несе американський й українські прапори й опісля представники численних організацій і товариств з різними транспарантами й гаслами, — переважно антикомуністичного змісту та з підкреслювання української боротьби за волю проти всіх родів російського імперіалізму й її світових значення. На чолі міських товариств і організацій ішов голова Комітету Об'єднаних Організацій і головний радник УНСОУ п. Петро Кучма. Глядачі по обидвох боках вулиці, по якій пошлювався похід, звертали окрему увагу на уніформовані групи пластуна і пластунок, Червоного, а також Самостійного Золотого Хреста.

ПАРАДА ЛЬОЯЛЬНОСТІ В БРУКЛІНІ

Цього року уперше взяли українці участь у параді льоляльності у Брукліні, бо попередніми роками вони об'єднувалися з ньюйоркськими громадянами. З уваги на зливи дощ в 10-го ранку, здавалося, що парада загально буде відкладена. Однак коли почало випаждувати, в 10-го ранку зібралось яких 30,000 членів різноманітних організацій на Гренд Армій Плаза коло Проспект парку в центральній секції Брукліна. Українці, що творять дві громади, а саме більшу в Норт Брукліні і меншу в південній частині, змогли це в час переорганізації наперед приготувати товариства в один відділ з 14 прапорами, який включився в загальну парад з написом, що це "Українські товариства з Брукліна". Українському відділу проводив ветеран американської армії Василь Чупа, а самий відділ очолювали три священники з обидвох українсько-католик. Парафій. При дефіляді коло Боро Голл Голосники з авта "Голос Америки" давали світові знати, що переходять українські товариства з Брукліна.

Успішний Літературно-Мистецький Ярмарок в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Місцевий Український Літературно-Мистецький Клуб влаштував минулої неділі, цим разом уже в великій залі Фешин Інституту свій третій з черги "Літературно-Мистецький Ярмарок", що мав справді "повний" моральний і матеріальний успіх, бо велика зала була майже заповнена публікою. В програмі ярмарку, яким відав доповідь ред. Іван Кедрин, виступили: Михайло Островський, що відчитав "Мистецькі сільветки" та "Сонце й еваліт", молодий співак-дебютант тенор Степан Шпек, концертна співачка-сопран Ольга Павлова, який публіка аплаудувала довго не дозволяла зійти зі сцени, та з подібним одушевленням прийняв публікою композитор Микола Фоменко, що грав на фортепіані свої твори та акомпанював своїм жінці, концертній співачці-сопрано Ізабелі Орловській. Велике захоплення публіки викликали уривки "Перелицьованої Енеїди" П. Романа, які відчитав ред. Йосип Гіряка, та одноклассовик п'єси Миколи Понеділа "Весняний пікнік" в постановці Йосипа Гіряка й у виконанні М. Василяка, Л. Крушельницької, Л. Курчича, І. Куліша, В. Куліша, В. Лисняка, З. Осінчука, В. Змія й С. Шпекса. Солістами О. Павловій та С. Шпексові акомпанювала на фортепіані Леся Вахнянін.

День Матері під знаком споминів з голоду на Україні

Нью-Йорк. — У своєму рефераті на Святі Матері, улаштуваним Окружною Радою Союзу Українок Америки в залі школи Вашингтон Ірвінг Гайскул у неділю, пані Марія Туркало якраз згадувала страждання матері над вигрибаним цілим малодітним українським поколінням під час голоду в Україні з 1932-33, який вона сама пережила і брала чинну участь в рятуванні нещасних. До цієї промови була додана "Сцена з голодною весною", відчитана панною Богачевською і драматичною грою двох дітей. Інші пункти програми виповнили виступи молодого хору "Думка", під управою Романа Степаняка, реферат Дзвінки Ворон, дитячі декламації, скрипкове сольо Катрусі Шангала і ефектовний виступ групи танцюристок балетної школи Валентина Педераслаєв. Гостей привітала Іванна Бендаль, а зібрані до співу українського гімну діти обкидали квітами зібраних на залі матерів. Свято мало родинний характер і позначилося доволі значною участю "старих" громадян попри звичайну в теперішніх часах більшість імігрантів.

Громадський Осередок у Філадельфії

Філадельфія. — На зразок ньюйоркського Ракефелорово Центру розбудовується у Філадельфії Пенн Сентер докрити теперішньої ратуші, коштом 75-100 мільйонів доларів. Земля під будову, — це власність Пеннсилванійської залізничної, що охоплює вісім акрів. На ній стояла не

УПА ЗАМІСТЬ ПОРТРЕТІВ СТАЛІНА В СНАТИНІ Й КАЛУШІ; ЗАВОРУШЕННЯ У ЛЬОВІ

З достовірних джерел ми одержали повідомлення, що в останньому часі в цілому ряді українських міст і сіл, зокрема в Західній Україні, трапились серйозні заворушення та сміливі виступи українського національно-революційного підпілля проти окупаційного совєтського режиму. І так повідомляють, що в містах Снятині й Калуші Станіславської області вночі на 10-го березня здерто й знищено обведені рамками та освічені електричними лампочками портрети Сталіна, ставлячи на їх місце літери УПА. Численні антикомуністичні виступи трапились у Львові. В Личаківській дільниці того міста відбулися, — згідно з повідомленням, кілька разів масові зібрання, на яких співали українські революційні пісні. Рівночасно повідомляють, що якась "роз'ярена юрба" розбила вікна в редакції газети "Львівська Правда". Поліція у Львові заарештувала багато молодих хлопців, що їздили на роверах та чорною фарбою замазували оповіщення про смерть Сталіна та про жалібні мітинги з того приводу. В підсовєтській українській пресі тепер повно закликів до боротьби проти "націоналістичної контрреволюції", повно статей, в яких таверуються націоналістичні "запропанці" американських "капіталістів" та постійно закликається до єдності навколо комуністичної партії й дружби з "старшим російським братом".

Командант альянтської авіації в Кореї бере участь в налетах і повідомляє про це ворога

Сеул, Корея. — Ген. Глін О. Баркус, 49-літній командант американської П'ятої Повітряної Збройної Сили в Кореї, бере особисту участь в налетах альянтської авіації — робить це в спеціально відзначеному літаку та в додатку повідомляє про це ворога. Своєї особисті налети на ворога почав генерал вже перед місяцем і до того, виходило б, спонукали його брехні комуністичного радіо про американську авіацію. Він, між іншим, брав участь в масовому налеті американських літаків на комуністичну столицю Пйонгянґ в день 1-го травня, передаючи комуністам таке радіоповідомлення: "Генерал Баркус, я маю для вас вістку від П'ятої Повітряної Сили. Цей малий

Поворотці з полону про комуністичну агітацію

Фініксвіл, Пенсильванія. — Десять з двадцяти трьох американських вояків — полонених, що їх привезено до шпиталю в Валі Фордж окремо від інших поворотців ніби тому, що вони запліднені підданості комуністичній пропаганді, дістали від влади дозвіл відповісти на різноманітні питання газетних кореспондентів. Репортери випитували привезених по двох разам, однак кожна пара рішуче протестувала проти поширювання вісток, наче б вони були під впливом комуністичних ідей. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю висловив здивування, чому про тих поворотців рознесено погослоди, наче б вони були "зведені на манівці" большевицькими ідеями. Тринадцять інших поворотців не могли нічого відповісти, бо були виснажені недугою і подорожжю. Психіатри, що прослідували умовий і душевний стан поворотців у шпиталі, кажуть, що досі не вдалось це розпізнати, чи комуністична агітація мала справді який вплив на інтерв'юваних у комуністичних таборах американських вояків. Зате командант шпиталю вис

СВОВОДА

FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays
 & holidays (Saturday & Monday issues combined)
 by the Ukrainian National Association, Inc.
 at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
 Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City,
 N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section
 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$10.00	One year \$10.00
На шість місяців 5.25	Six months 5.25
На три місяці 2.75	Three months 2.75
В Державі Сполученої Америки:	Foreign and Jersey City Rates:
На рік \$12.00	One year \$12.00
На шість місяців 6.50	Six months 6.50
На три місяці 2.50	Three months 3.50
Число з суботи (з англійською частинкою)	Saturday's issue (The Ukrainian Weekly, English language suppl.)
На рік \$3.00	One year \$3.00
На шість місяців 2.00	Six months 2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
 За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.
 Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАБЕЗПЕКА КРАЇНИ

Раз-у-раз чуємо про різні особи, що займали відповідальні урядові становища, хоч були членами Комуністичної партії, чи брали довший час активну участь в комуністичних акціях, підпирючи їх словом, ділом та грошима. Це факт, що в час минулої адміністрації дісталося до уряду поважне число тих, «лібералів», що мали завжди гостре слово проти фашистів і нацистів, а ніколи проти червоного тоталітаризму. Небезпеку для Америки з боку фашизму і нацизму вони бачили, але в комунізм та комуністів не бачили ніяких ворогів. Хто не протестував проти Муссоліні чи Гітлера, той був зрадником Америки та її демократичних ідеалів, але служба Сталінові не була ніякою колізією з лояльністю до цієї країни.

Послужили комуністам в цій агітації ще й нещасна єврейська «спілка» чи «дружба» ЗДА з СССР в час останньої світової війни. Тоді теж повлазило до федеральних урядів найбільше таких осіб, для яких так місяці не повинно було бути з огляду на безпеку країни. Як воно практично виглядало, можна судити по тім, що тепер проголошено Діан В. Форд, урядовець департаменту етнічності, що має дати про те, щоб в цьому департаменті працювали чесні й лояльні особи. Отже він стверджує перед Конгресовою комісією, що не провірено як слід найменше 2,000 таких осіб, а в 2,300 випадках взагалі не було ніякої перевірки. Як бачимо, прямо ідеальний стан для ніякої совєтської шпигунів та їх п'ятиколонників в Америці. Це вже заважала була сама демократична адміністрація за часів Трумана, а зарплата цьому малій Програмі Безпеки з 1947 року. Але, як виявилось, в практиці вона була незначальною. Це й властива причина, чому президент Айсенгавер проголосив тепер новий розпорядок в справі лояльності федеральних урядовців. Наслідком цього розпорядку будуть тепер звільнені з праці в федеральних установах деякі особи, яких досі не можна було звільнити, бо, наприклад, годі було їм доказати неLOYALність. Тепер вони зможуть бути звільнені з огляду на безпеку країни з інших причин, як неLOYALність. Отже, на підставі нового розпорядку розуміння безпеки країни поширене. Це вже практикувалось від 1950 року, але не було загальною обов'язковим.

Новий розпорядок президента Айсенгавера, який зарекомендує до важливих актів з перших «100 Днів» його урядування, дав приток до різної критики. Дехто побоюється, що готово тепер потерпіти багато невинних людей. Підносять і такі закиди, що, мовляв, через той розпорядок піде тепер на федеральну службу сама мірнота, а люди спосібні, що мають свій індивідуальний підхід до різних справ, або будуть відкинені, або самі не схотять йти на службу, щоб не наставляли себе на різні неприємності.

Можна припускати, що при виконанні нового розпорядку про перевірку лояльності федеральних працівників, не зважаючи на право відкинути та остаточне рішення, яке є в руках начальників департаменту, будуть траплятися, тут і там, якісь подурити. Але хіба це наскрізь людське недомогання може бути причиною, щоб далі терорувати в уряді не тільки неLOYALних працівників, але й таких, які не спосібні виконувати придану їм працю та яких досі було неможливо усунути чи перенести на іншого роду працю? Треба отже дати президентові Айсенгаверові признание, що він намагався підняти престиж урядового апарату та позбавити його тих людей, які йому чести не приносили, чи які діяли на шкоду країні, або так поступали, що їх можна було підозрювати про зв'язок з підіривною акцією.

На нашу думку порядні та лояльні американські громадяни не мають чого боятися, як будуть старатися дістатися на федеральну працю. Зате тепер дуже утруднена та праця тайним ворогом Америки, шпигунами і чужим агентам. Іншими словами тепер не легко буде дістатися комуністам та їх симпатикам на різні впливові місця в федеральній уряді!

ОБОРОННА ОЩАДНІСТЬ

Президент Айсенгавер проголосив з кінцем минулого тижня свої плани дальшої реорганізації уряду, головним очолюваного секретарем Вилсоном, та рівночасно пропозицію на зменшення запропонованого ще його попередником, б. президентом Труманом, бюджету країни на 8,500,000,000 долл. Загальна висота бюджету в попередньому плані передбачувало на 78,600,000,000 долл.

Пропоноване президентом Айсенгавером зменшення бюджету мало б бути переведене головним на коштів видатків на оборону та закордонної допомоги. З конгресових джерел повідомлено, що військові видатки, передбачені в бюджеті на 41,300,000,000 долл. мали б бути зменшені на 5,000,000,000 долл. 1,800,000,000 долл. мали б бути заощаджених з передбачених бюджетом 7,600,000,000 долл. фондів Акту Взаємної Безпеки, отже з фондів, призначених на оборонну допомогу для закордонних країн, а решта ошадностей мала б бути переведена на видатки на домашні потреби та на розвиток атомової енергії.

Ці пропозиції президента Айсенгавера були досить великою несподіванкою для американського загалу, головним з двох причин. Перше — що ці ошадності робились власне у видатках на оборону й друге — що їх робились власне в такому часі, коли Совєтський Союз продовжує інтензивне збільшення й скріплювання своєї воєнної машини. Не меншою несподіванкою було й те, що ці ошадності запропонував сам президент Айсенгавер.

На це в пресових коментарях подається такі загальні висновки:

Президент Айсенгавер є останній з тих, які могли б легкокожати совєтську загрозу з одного боку й західні оборонні потреби з другого, та який дав би себе звести злудними надіями на мир або підступними запевненнями совєтської пропаганди в своїй «мирній офензиві». Коли ж він все ж таки рішився на ці ошадності, то вони в жадному разі не будуть переведені коштом самої оборони й оборонної підготовки, як радше коштом розтратності й зайвих видатків на ті цілі. Насамперед має бути зреагорований Департамент Оборони та поодинокі агенції, що дозволять заощадити багато мільйонів долл. без будьякого порушення як послання самої оборони. Ця реорганізація буде переведена на підставі пропозицій секретаря оборони Вилсона. Крім того на цілу низку ошадностей дозволить теж нова концепція оборонної підготовки, що досі велася під знаком передбачуваного на 1954-ти рік «критичного дня» та яку тепер вже продовжуватиметься на довшу мету.

Тож на ошадності в оборонній допомозі закордонним країнам дозволяє деяка зміна концепції тої оборони. Айсенгавер і державний секретар Доллес стали від самого початку на тому становищі, що справа оборони перед комуністичною загрозою є не

тільки справою Америки й американських платників податку, але й всіх інших вільних країн. Тому то вже тепер ведеться інтензивна підготовка, щоб оборону Азії забезпечити головними силами самих азійських народів, як теж головну вагу в обороні Європи передати самим європейським народам. Під тим кутом з'єднання Держави настановлюють на швидку ратифікацію договору про Європейську Оборону Спільноту, яка

передбачує виключення німецьких дивізій в спільну європейську армію.

Такі й подібні міркування цілком заспокоюють американську публіку, оскільки привітала його рішення щодо реорганізації й зменшення видатків на оборону не як прояв будь-якої кризи чи загрозливого, передчасного зменшення оборонних зусиль, але як побажане відпущення американського господарства, з рівночасним забезпеченням дальшої обороноздатності країни та її союзників.

Організація «Провітні» в м. Циндао проіснувала кілька літ, поки там жив її голова д-р Мигулін, який пізніше переїхав до Манджурії. З його від'їздом життя підупало та з наступленням війни все заглохло, бо анти-большевицький комітет вживав своїх впливів проти українців. Управління Громади, що постоїла замість «Провітні» опинилася перед загрозою арешту та прохала підтримки в Шанхаї, де теж не було легко вести працю.

Тільки театральні вистави та часом доповіді в товаристві були проявами діяльності Громади. Спроби здобути у влади (японців та ними контролюваних хінців) більше прав для українців, були без успіху. Москалі вимагали не тільки реєстрації, але повних справоздач за засідань управління. Працювати було все трудніше й тому д-р Мигулін виїхав звідти до Харбіну.

В 1940 р. Управління УНК в Циндао, голова — А. Кривенко та секретар Андрій-Гай-Гай вміли якось вести справу, коли всілякі справи порушувалися у поліції безпосередньо й не мали відношення до роєві, але анти-комуністичний комітет звернувся до японців, щоб їх арештувати. Обом довелося виїхати, а решта опинилася під контролею й Циндаоської колонії перестала існувати.

Спроба засновання «Провітні» в Шанхаї не повелася, як слід. Там була етнографічна маса, були «малороси» й була також майже 20,000 москвичів, руських воєнних, бунтівних армій, урядовців, білорусів, купців та чисельні «совєтські», які недавно змінили безшапотної існування на «червону книжку», на чолі з видавцем совєтського часопису.

Перші збори відбулися на французькій концесії 28 вересня 1932 р., які затвердили статут та обрали Управління, на чолі з головою інж. К. Опадчим, бувшим студентом Под'бурдської Академії. Перша Управа, як писав пізній часопис «Шанхайська Громада», не була занадто свідомою, але була галаслива. Цій управі все ж вдалося дістати дозвіл від французького консульства, не дивлячись на протидію з боку москалів, урядовців французької поліції та муніципальності концесії. До речі, ця концесія мала яких 750,000 населення хінців, а після 1937-8 рр. повернувшись мільйон мешканців. Концесія перестала існувати після її

Громада заявила протест, і архимандрит перестав навіть бути в Громаді, а та остання почала закликати до себе іншого священника. Під час війни, такими були — українського походження чернець о. Модест та китаєць о. Гля Вень, який зараз жив в Гонконзі та очолює там православною церкву.

Під час японсько-китайських боїв в Шанхаї, 1937-38

передбачує виключення німецьких дивізій в спільну європейську армію. Такі й подібні міркування цілком заспокоюють американську публіку, оскільки привітала його рішення щодо реорганізації й зменшення видатків на оборону не як прояв будь-якої кризи чи загрозливого, передчасного зменшення оборонних зусиль, але як побажане відпущення американського господарства, з рівночасним забезпеченням дальшої обороноздатності країни та її союзників.

Організація «Провітні» в м. Циндао проіснувала кілька літ, поки там жив її голова д-р Мигулін, який пізніше переїхав до Манджурії. З його від'їздом життя підупало та з наступленням війни все заглохло, бо анти-большевицький комітет вживав своїх впливів проти українців. Управління Громади, що постоїла замість «Провітні» опинилася перед загрозою арешту та прохала підтримки в Шанхаї, де теж не було легко вести працю.

Тільки театральні вистави та часом доповіді в товаристві були проявами діяльності Громади. Спроби здобути у влади (японців та ними контролюваних хінців) більше прав для українців, були без успіху. Москалі вимагали не тільки реєстрації, але повних справоздач за засідань управління. Працювати було все трудніше й тому д-р Мигулін виїхав звідти до Харбіну.

В 1940 р. Управління УНК в Циндао, голова — А. Кривенко та секретар Андрій-Гай-Гай вміли якось вести справу, коли всілякі справи порушувалися у поліції безпосередньо й не мали відношення до роєві, але анти-комуністичний комітет звернувся до японців, щоб їх арештувати. Обом довелося виїхати, а решта опинилася під контролею й Циндаоської колонії перестала існувати.

Спроба засновання «Провітні» в Шанхаї не повелася, як слід. Там була етнографічна маса, були «малороси» й була також майже 20,000 москвичів, руських воєнних, бунтівних армій, урядовців, білорусів, купців та чисельні «совєтські», які недавно змінили безшапотної існування на «червону книжку», на чолі з видавцем совєтського часопису.

Перші збори відбулися на французькій концесії 28 вересня 1932 р., які затвердили статут та обрали Управління, на чолі з головою інж. К. Опадчим, бувшим студентом Под'бурдської Академії. Перша Управа, як писав пізній часопис «Шанхайська Громада», не була занадто свідомою, але була галаслива. Цій управі все ж вдалося дістати дозвіл від французького консульства, не дивлячись на протидію з боку москалів, урядовців французької поліції та муніципальності концесії. До речі, ця концесія мала яких 750,000 населення хінців, а після 1937-8 рр. повернувшись мільйон мешканців. Концесія перестала існувати після її

Громада заявила протест, і архимандрит перестав навіть бути в Громаді, а та остання почала закликати до себе іншого священника. Під час війни, такими були — українського походження чернець о. Модест та китаєць о. Гля Вень, який зараз жив в Гонконзі та очолює там православною церкву.

Під час японсько-китайських боїв в Шанхаї, 1937-38

передбачує виключення німецьких дивізій в спільну європейську армію. Такі й подібні міркування цілком заспокоюють американську публіку, оскільки привітала його рішення щодо реорганізації й зменшення видатків на оборону не як прояв будь-якої кризи чи загрозливого, передчасного зменшення оборонних зусиль, але як побажане відпущення американського господарства, з рівночасним забезпеченням дальшої обороноздатності країни та її союзників.

Організація «Провітні» в м. Циндао проіснувала кілька літ, поки там жив її голова д-р Мигулін, який пізніше переїхав до Манджурії. З його від'їздом життя підупало та з наступленням війни все заглохло, бо анти-большевицький комітет вживав своїх впливів проти українців. Управління Громади, що постоїла замість «Провітні» опинилася перед загрозою арешту та прохала підтримки в Шанхаї, де теж не було легко вести працю.

Тільки театральні вистави та часом доповіді в товаристві були проявами діяльності Громади. Спроби здобути у влади (японців та ними контролюваних хінців) більше прав для українців, були без успіху. Москалі вимагали не тільки реєстрації, але повних справоздач за засідань управління. Працювати було все трудніше й тому д-р Мигулін виїхав звідти до Харбіну.

В 1940 р. Управління УНК в Циндао, голова — А. Кривенко та секретар Андрій-Гай-Гай вміли якось вести справу, коли всілякі справи порушувалися у поліції безпосередньо й не мали відношення до роєві, але анти-комуністичний комітет звернувся до японців, щоб їх арештувати. Обом довелося виїхати, а решта опинилася під контролею й Циндаоської колонії перестала існувати.

Спроба засновання «Провітні» в Шанхаї не повелася, як слід. Там була етнографічна маса, були «малороси» й була також майже 20,000 москвичів, руських воєнних, бунтівних армій, урядовців, білорусів, купців та чисельні «совєтські», які недавно змінили безшапотної існування на «червону книжку», на чолі з видавцем совєтського часопису.

передбачує виключення німецьких дивізій в спільну європейську армію. Такі й подібні міркування цілком заспокоюють американську публіку, оскільки привітала його рішення щодо реорганізації й зменшення видатків на оборону не як прояв будь-якої кризи чи загрозливого, передчасного зменшення оборонних зусиль, але як побажане відпущення американського господарства, з рівночасним забезпеченням дальшої обороноздатності країни та її союзників.

Організація «Провітні» в м. Циндао проіснувала кілька літ, поки там жив її голова д-р Мигулін, який пізніше переїхав до Манджурії. З його від'їздом життя підупало та з наступленням війни все заглохло, бо анти-большевицький комітет вживав своїх впливів проти українців. Управління Громади, що постоїла замість «Провітні» опинилася перед загрозою арешту та прохала підтримки в Шанхаї, де теж не було легко вести працю.

Тільки театральні вистави та часом доповіді в товаристві були проявами діяльності Громади. Спроби здобути у влади (японців та ними контролюваних хінців) більше прав для українців, були без успіху. Москалі вимагали не тільки реєстрації, але повних справоздач за засідань управління. Працювати було все трудніше й тому д-р Мигулін виїхав звідти до Харбіну.

В 1940 р. Управління УНК в Циндао, голова — А. Кривенко та секретар Андрій-Гай-Гай вміли якось вести справу, коли всілякі справи порушувалися у поліції безпосередньо й не мали відношення до роєві, але анти-комуністичний комітет звернувся до японців, щоб їх арештувати. Обом довелося виїхати, а решта опинилася під контролею й Циндаоської колонії перестала існувати.

Спроба засновання «Провітні» в Шанхаї не повелася, як слід. Там була етнографічна маса, були «малороси» й була також майже 20,000 москвичів, руських воєнних, бунтівних армій, урядовців, білорусів, купців та чисельні «совєтські», які недавно змінили безшапотної існування на «червону книжку», на чолі з видавцем совєтського часопису.

Перші збори відбулися на французькій концесії 28 вересня 1932 р., які затвердили статут та обрали Управління, на чолі з головою інж. К. Опадчим, бувшим студентом Под'бурдської Академії. Перша Управа, як писав пізній часопис «Шанхайська Громада», не була занадто свідомою, але була галаслива. Цій управі все ж вдалося дістати дозвіл від французького консульства, не дивлячись на протидію з боку москалів, урядовців французької поліції та муніципальності концесії. До речі, ця концесія мала яких 750,000 населення хінців, а після 1937-8 рр. повернувшись мільйон мешканців. Концесія перестала існувати після її

Громада заявила протест, і архимандрит перестав навіть бути в Громаді, а та остання почала закликати до себе іншого священника. Під час війни, такими були — українського походження чернець о. Модест та китаєць о. Гля Вень, який зараз жив в Гонконзі та очолює там православною церкву.

Під час японсько-китайських боїв в Шанхаї, 1937-38

передбачує виключення німецьких дивізій в спільну європейську армію. Такі й подібні міркування цілком заспокоюють американську публіку, оскільки привітала його рішення щодо реорганізації й зменшення видатків на оборону не як прояв будь-якої кризи чи загрозливого, передчасного зменшення оборонних зусиль, але як побажане відпущення американського господарства, з рівночасним забезпеченням дальшої обороноздатності країни та її союзників.

Організація «Провітні» в м. Циндао проіснувала кілька літ, поки там жив її голова д-р Мигулін, який пізніше переїхав до Манджурії. З його від'їздом життя підупало та з наступленням війни все заглохло, бо анти-большевицький комітет вживав своїх впливів проти українців. Управління Громади, що постоїла замість «Провітні» опинилася перед загрозою арешту та прохала підтримки в Шанхаї, де теж не було легко вести працю.

Тільки театральні вистави та часом доповіді в товаристві були проявами діяльності Громади. Спроби здобути у влади (японців та ними контролюваних хінців) більше прав для українців, були без успіху. Москалі вимагали не тільки реєстрації, але повних справоздач за засідань управління. Працювати було все трудніше й тому д-р Мигулін виїхав звідти до Харбіну.

В 1940 р. Управління УНК в Циндао, голова — А. Кривенко та секретар Андрій-Гай-Гай вміли якось вести справу, коли всілякі справи порушувалися у поліції безпосередньо й не мали відношення до роєві, але анти-комуністичний комітет звернувся до японців, щоб їх арештувати. Обом довелося виїхати, а решта опинилася під контролею й Циндаоської колонії перестала існувати.

Спроба засновання «Провітні» в Шанхаї не повелася, як слід. Там була етнографічна маса, були «малороси» й була також майже 20,000 москвичів, руських воєнних, бунтівних армій, урядовців, білорусів, купців та чисельні «совєтські», які недавно змінили безшапотної існування на «червону книжку», на чолі з видавцем совєтського часопису.

АНГЛО-УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО

(Допис із Лондону)

25 квітня 1953 р. в залі Готелю Брауна в Лондоні відбулося відкриття Англо-Українського Товариства, з українських визначних осіб англійського громадянського життя та українців, що перебувають в Англії.

Ідея створити Англо-Українське Товариство в Британії не нова. Однак мусів пройти довший час, поки дійшло до здійснення цієї ідеї. Причини заміщення в цій справі леді у тім, що в Британії жило перед війною і за II Світової Війни дуже мало українців. Не було окремих людей, політично і культурно підготованих в такій мірі, щоб вони могли заінтересувати англійців українськими справами. Тим пояснюється, що знання України в Британії дуже обмежене, і нас мішають то з росіянами то з поляками.

Правда, були в минулому окремі ділячі англійці, що виявляли значний інтерес і симпатії до України. Так, відомий провідник Британської Партії Праці, Джон Гайндман, був великим «українофілом» за I Світової Війни, про що м. ін. згадує в своїх споминах чеський президент Масарик. Також інший відомий діяч Британської Партії Праці, Ремзі МакДоналд, перший соціалістичний прем'єр цієї країни, ще як був секретарем Партії Праці, 1922 р., допоміг представникам Української Соціалдемократичної Партії — Ісаакові Мазені та Панасові Феденкові — видати книжки про український рух в чужих мовах. З його почину Британська Партія Праці призначила певну суму грошей на ці книжки. Між іншим, 1923 року видала книжка, зложена Г. Мазені та П. Феденком у Берліні, англійською мовою, під назвою: Голод в Україні (The Famine in the Ukraine).

Коли в 1931 р. почало діяти Українське Бюро в Лондоні, під дирекцію д-ра Кириленка, то його праця заінтересувала деяких послів британського парламенту, і вони, маючи матеріал від Українського Бюро, внесли інтерпеліції до уряду, зокрема в справі т. зв. пачифікації 1930 р. в Галичині. Але за війни Бюро перестало діяти і знов стало «тихо і глухо» в українських справах в Англії.

Поява кількох десятків тисяч українців в Британії після II Світової Війни викликала деякий інтерес до нашої проблеми в Британії. Також спроба Москви грати в між-

тар РЕКомітету в Шанхаї під японцями, а пізніше й ІРО все був свій, чоловік.

Зате великих утисків зазнавали тюрко-татарів й їм довелося ховати свою організацію в рамках хінської мусульманської громади, а частину подалася до московського комітету.

В загальних справах Український Емігрантський Комітет, яку назву прийбрала була громада в Шанхаї, звернувся до українців Манджурії Циндао, Тяньцзю, з проханням скликати Далекосхідний З'їзд. Ідею цю висував у свій час Союз Українських Емігрантів в Харбіні. У програмі З'їзду було вивчено, як принципи національної ідеології та її поширення, озброєння з положенням як самої України, так і Зеленої України тощо. Літом 1940 р. в цих справах приїздив до Шанхаю голова Тяньцзінської Громади О. Дробязко, але в Харбіні, був призначений Японцями «голова» УНК — інж. Кулябко-Корєнський. Він був проти такого з'їзду, бо останній безпечно не визнає його, як представника української національної колонії.

В ці передвійні роки, себто 1937-1941 до Шанхаю приїхало багато активних українських діячів й це створило основи для поширення діяльності й підсилю авторитет самої організації.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співзасновниками чотирнадцяти-мільйонного Союзового майна!

народній політиці «українською картою» (в Об'єднаних Націях) примусило деяких англійців придиватися до української проблеми.

Коли з'явилось таке коло людей із різних груп Британії, то між ними і українськими емігрантами в цій країні почалися розмови про наближення української справи до розуміння ширшого громадянства цієї країни. Результат — Англо-Українське Товариство.

В статуті нового Товариства м. ін. читаємо: «Підтримувати історичні права і стародавню культуру української нації і сприяти незалежності України».

Інавгураційне засідання Англо-Українського Товариства відбулося в короткому промовою п. Оберон Герберт, молодий, талановитий діяч, відомий своєю участю в Європейському Русі. Повідомлено присутнім, що визначні особи британського політичного життя дали свою згоду помагати розвитку нового Товариства. Почесною президенткою Товариства погодилася бути леді Елдон, в числі патронів Товариства назвали леді В. Бонгем Картер, члена парламенту, і професора Мін-за, з Оксфорду, відомого дослідника скотської старовини в Україні. Своєю згоду дали членами Товариства дав секретар Трейд-Юніонів, відомий Артур Дікін, і деякі послі парламенту — від Партії Праці.

Учасники інавгурації одностайно вибрали на голову Товариства посла Консервативної Партії п. Тіллінга. Заступниками голови з британської сторони вибрано О. Герберта і п. Вільса (Професора). З боку українського п. М. Опаренка — голову представництва УНРади в Лондоні і п. А. Когуту, президента «Об'єднання». Секретарем вибрано Фостера Андерсона, що був раніше в дипломатичній службі і знає добре Україну. Скарбником вибрано п. Дакворта. Вибрана була також Рада Товариства, до якої увійшли: д-р Ом. Волицький, М. Добрянський і ін.

Голова Англо-Українського Товариства посол Тіллінг у живій формі подав свої думки про завдання Товариства для зближення між обома народами — британським і українським. Як приклад згадав Югославію, що мала в Англії свою еміграцію, і багато з тих, що пізнали Британію, лишилися добрим приятелями цієї країни. Як кожна еміграція, також українці не знають, коли вернуться в Рідний Край. В Британії є немало прикладів, що емігранти, ставши громадянами цієї країни, досягнули високих місць у державі (п. Тіллінг назвав посла Партії Праці Шинелла, що був міністром оборони в уряді Атлі).

Посол Тіллінг у своїй промові пригадав деякі факти з історії України, про які мало кому відомо. Так, на початку 18 віку московський цар Петро I хотів усунути українського гетьмана Мазепу і на його місце запровадив англійця, — славного генерала Джона Черчилля, князя Марлборо. Це був предок тежеского прем'єра Британії, сера Вінстона Черчилля. Тіллінг сказав: Коли б предок В. Черчилля прийняв пропозицію царя Петра, то не виключено, що його родина була б тепер в Британії між українськими емігрантами...

З українського боку промовляли п. М. Добрянський і А. Когут. Вони підкреслювали свою радість

А. Красний

ЯК НАЙКРАЩЕ ДОПОМОГТИ ЗАЛИШЕНЦЯМ?

З Європи надходять найгірші відомості: стан наших залишених не тільки тяжкий, — він майже катастрофічний.

Люди недоїдають, діти голодують, жалюгідна таборова обстановка, до того старість, хвороби і безнадія.

Треба допомогти, — ні, не тільки допомогти, — треба рятувати!

„ПИСАНКА“ має бути не лише символом, але справжнім рятунком.

Правда, що й казати, — ми народ чулого серця й доброї душі — і кожен з нас, читаючи заклик Українського Конгресового Комітету Америки та З'єднаного Українсько-Американського Допомогового Комітету, готовий укласти щось від свого столу й достатку — для своїх потрібних братів!

Але — одне дло — думка, бажання, а друга справа — виконання, реалізація її. Тут приходять „обставини“, „перешкоди“, які найчастіше роблять ту добру думку нерезальною, мертвою. Во в да- ному разі треба мати не лише добру волю, щоб жертвувати, віддати, але й щось виконати: куди піти, за- пакувати, віднести і т. д.

І ось в цій „точці“ насту- пають ті „перешкоди“, що часто на добрих 75% пере- креслюють усі добрі наміри.

Як же ті перешкоди усу- нуть?

Над цим повинні помірку- вати організатори громадсь- кого життя на місцях.

Ми ж хочемо вказати на один спосіб. Він не претен- дує на оригінальність, а тим більше на „геніальність“, але аа те, здається нам, — мож- ливий до здійснення.

Особливо в менших украї- нських колоніях та поселен- нях.

Це об'їзд автомобілем на- ших колоній.

Чому об'їзд автомобілем, та й ще — ми сказали б — тагаро- вим?

Во в зсього цінного, що мо- гли б наші любі в Амери- ці найбільш охоче жертву- вати для залишених, — це одяг.

При чім, — цього одягу с великої маси.

Треба зазначити, що наші люди — в даному разі мас- но на увазі нових емігрантів — приїжджати до Америки та тут обжившись, майже не носять тих речей, в яких при- їхали з роботи. Не носять не тільки тому, що ті речі старі чи немодні, а ще й тому, що по кліматичним умовам, во- ни тут здебільша непотрібні, як напр. тепла білизна, грубі вовняні шкарпетки, військові черевиків і т. д. До того ж ці речі були видані нам у Німеччині доброчинними ор- ганізаціями, отже сам Бог ве- лить, щоб їх передати назад потрібним.

Але крім того, „даровано- го“, одягу, майже в кожній родині набралось досить і новоприбраного тут, в Амери- ці, що його вже не носимо —

Численні „Свобода“ повинні знаходитися в кожній українській хаті!

МАМО!

Замов для мене в „Свободі“ казочку РОМАНА ЗАВАДОВИЧА Медовий Телесик

вона дуже-дуже цікава, а коштує всього 40 центів. Замовлення слати до: „СВОБОДА“ P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

НЮАРК, Н. Д. Ж. Запам'ятайте! НЮАРК, Н. Д. Ж. НЕДІЛЯ, 10. ТРАВНЯ 1953 Р., год. 4. по пол. домітка О.Б.В.У.А., 9 Belmont Avenue, Нью-Йорк, Н. Дж.

„ЖИВА ГАЗЕТА“ Ч. 3

Учасники: Іван Кедриш-Рудницький: Сильветки українських журна- листів.

Іван Керницький: Гумореска. Борис Подольскі: Чи Маліков може заступити Сталіна? Остап Тарнавський: Спогад про А. Любченка. Софрон Федів: Революція в друкарстві.

Вступ 75 центів. Всіх Українців запрошує на цю імпрезу Союз Українських Національних Демократів СУНД, Відділ у Нью-Йорку.

ПОВІДОМЛЕННЯ „УКРА“

НОВА АДРЕСА: 46 EAST 7th STREET, NEW YORK CITY Tel.: ALgonquin 4-6045.

На Лонг Айленд адреса не змінена. Будова починається в середині травня 1953 р. на Atlantic Avenue, Ozone Park а при кінці червня на Brookville Blvd., Rosedale, Queens.

Зайняті інтересовані побачити нашу будову звертай- тесь до наших канцелярій в Нью-Йорку, або на Лонг Айленд 85-50, 101 Street, Richmond Hill 18, N.Y. Tel.: Vlriginia 9-8076 по 6. год. ввечері. Канцелярія в Нью-Йорку в відвідування вечорами від 6. год. до 10, в четвер і суботу і кожного дня від 11 рано до 6-тої ввечері.

Нові інформації може кожний дістати в кан- целярії в Нью-Йорку. — Поштою треба вислати 3- центовий значок.

Парцелю на українську оселю, можемо пока- зати за попереднім умовленням. Зайняті інтересовані можуть вже тепер набути парцелі під будову в ціні \$2,500.00. Треба побачити, щоб оцінити вартість.

Можемо прийняти двох членів. Потрібно нам робітників по будівельним фаху.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Підготовка до відзначення роковин голоду на Україні

Українська громада в Діт- ройті вже приступила до під- готовки а н т и б о л ш е в и ч к о ї маніфестації з приводу 20-тих роковин голоду на Україні в 1932-33 рр. Для переведення маніфестації обрано на збо- рах представників українсь- ких організацій і установ Діт- ройту, — Український Громад- ський Комітет, який відтак доповнено на зборах в дні 17 квітня ц. р.

До Ділового Комітету увій- шли: М. Дужий — голова, З. Тарнавський і В. Довгань — заступники голови, В. Папій і М. Шустакевич — секретарі, І. Мурга — фінансовий референт, Т. Михальчук — скарбник. Складено три комі- сії: програмово-пропаганди- ву, технічно-організаційну і фінансову і до них обрано: панів В. Шербія, П. Малара, С. Королішина, М. Доль- няцького, Р. Татарського, Р. Качмара, Е. Козака, В. Ни- жанківського, О. Веретенче- ва, І. Розгома, І. Кітаского, В. Дем'яненка, В. Іванчикова, Ф. Федорівського, В. Левського, М. Кравчука, Е. Репету, П. Рогатинського, Я. Сену, М. Вілоскурського, Ф. Гузіля, Л. Футалу, Е. Горака, Т. Копі- ля, Е. Трепега, І. Лудького, Ст. Кравчишина, Чупку, П. Чайківського, В. Дідика, П. Федіка, Ст. Гау, В. Проко- ловича, І. Ващука, Я. Буля- ка, Левкута, В. Українця, М. Дулина, Березюка, Ф. Тимоч- ка, Е. Тимочка, А. Кобилан- ського, О. Бей, Дубенка, Е. Яворського, А. Сулиму, Солу- ківського, Ст. Білого, Ор- цяна, Варана, М. Кота, Ст. Зальованого, Петрашука, О. Захарова, В. Кукурбу, В. Лазечка, Г. Стельмаха, А. Мі- лянчика, Коса, Магогона, І. Дачуна, О. Зарлатинського, Колосюка, М. Цяпу, П. Дамья- на, Е. Драгидку, І. Стоцьких, О. Вусика, пані: Ю. Пса- рук, А. Тимочка, А. Михаль- чук, Волкер, Гузар, Л. Лев- кут, Ясіньську, А. Наконечну, А. Онісцьку, І. Іванчиківку, О. Килипівку, Кітасовську, І. Козаченку, Папій, А. Хомяк, Довгалі і Березюк.

Днем маніфестації призна- чено неділю, 24 травня 1953. За наміченим планом мані- фестації має складатися з 3-ох частин: богослуження по всіх українських церквах Дітройту в намірній українсь- кого народу і панакхиди по жертвах України в боротьбі з Москвою, демонстраційної походу вулицями Дітройту і віча в одній з більших залі міста.

Комісії приступили вже до праці. Зокрема широку пра- цю запланувала комісія про- грами і пропаганди. Наміче- но використати всі доступні засоби для розпропагування маніфестації, а разом з тим і української визвольної спра- ви, в першу чергу серед аме- риканського громадянства, через місцеву українську і американську пресу, окремі пресконференції, українські і англійські радіопередачі, те- левізію, українські і англійсь- кі лекції, пропаганди- во-популярні видання і т. п. Похід повинен бути як найбільше імпозантний, а в програму віча увійдуть украї- нська і англійська промови, привіт гостей, прийняття відповідних резолюцій та ви- ступ злучених місцевих чо- ловічків хорів.

Фінансова комісія виго- твила вже бюджет видатків на маніфестацію та присту- пила до збирання фондів. Вже чимала кількість орга- нізацій склали свої і то по- важні грошові внески.

Вже перші підготовки праці і відомія, яких вони наїш- ли в українській громаді, ка- жуть сподіватися, що мані- фестація випаде дійсно вели- чаво і стане достойним пока- зом і переглядом наших сил та нашого непереможного становища супроти московсь- кого окупанта. Разом з тим вона має бути теж виявом на-

ших нестримних стремлінь до волі — до самостійного державного життя. Мільйони жертви на визвольному шляху України клічуть всіх свідомих українців до участі в маніфестації.

М. Д.

Клівленд, Огайо

„Чорноморці“ на сцені Укра- їнського Народного Дому в Клівленді, Огайо

Заходом Українського На- родного Хору при ООЧСУ в Клівленді, О. відбулася в су- боту, 25 квітня ц. р. прем'єра цієї гарної, мелодійної опе- рети, до якої лібретто написав Яків Кухаренко, а музику Микола Лисенко. Мимоволі нагадується часи, ще до пер- шої світової війни, коли то наш львівський театр ставив цю оперу скрізь по нашій Галичині. Ролі Кабачи вико- нував тоді славний співак- артист Іван Рубчак, Марусю його незабутню дружину Ка- терина Ціркунку Петровиче- ва, а Драніну артистка Осяповичева. Ще й досі бри- юють у вухах Рубчаків: „Ой, залиш козаків...“ У перспек- тиві роки доводиться все таки ствердити, яких то артистів з Волею ласки ми тоді мали! І як у той час публіка цінила артистів, які їхні виступи приймала немовкаючими оп- ласками! Вже самий факт, що ми, учні, лишилися без книжок після від'їзду театру, свідчить про це, як ми любив- ли наш театр.

Дуже мило було нам побачи- ти на останній виставі „Чорноморців“ у Клівленді дітей і вучку славних козаків Рубчаків в особі Славя Бар- нича, як режисера і як артиста, що виконувала ролі Дра- биниш, її чоловіка, проф. Я. Барнича, як музичного керів- ника, і їхню дочку Ірину Ду- бас у ролі Наталки. Сама їх полова на сцені, їхня природ- на, переконалива гра заставля- ла ствердити, що вони одичили по славних батьках ту прав- диву іскру Божу. Око й вухо театрального знавця відразу помічав ту велику різницю, яка закоріт між справжніми артистами й аматорами.

Роль Ціркунку грала Орі- с Руденська на загал добре. Вона старалася добути з цієї ролі всі нюанси сільської ко- хотухи, в руках якої лежать усі сплетні козацької оселі. Вона була в усіх сільських „оказіях“, жадна важна спра- ви не обійдеться без неї. Го- лос її звучав чисто, найкраще з усіх жіночих ролів. З при- роди одбавлена металічним алотом, щасливо поборювала трудності високіх тонів.

Софія Гуменюк, тутешня уродженка, виконувала ролі дівчини Кулини. П милозвуч- но меццо-сопрано відразу зра- джує добру постановку голо- со, а вкупі з ним і калекно опрацьовану фразу. Правда, мова справляла й деякі труд- нощі, але самий факт, що во- на брала участь у цій виставі репрезентуючи тут ріджену нашу молодь, оправдує її. Во- на відповідала також добре і важку пісню з 3-го акту „Ой, матінко, голубовий“, яку Ли- сенко оформив оперово-дра- матично, вкладавши в неї весь свій композиторський хист.

Мартус Кульчицька, моло- да співача адепта, відіграла ролі Марусі чистенько. Вона,

очевидно, перший раз на сце- ні. Помітна грима з часом зникла так, що пізніше її жи- нений голосок і в співі і в прозі звучав добре.

З чоловічі ролі на перше місце вибісався Яків Сі- дельник у ролі Кабачи. Стар- ший Чорноморець-козак, який за бешкетуванням та чаркою не мав часу одружитися, по- казує вікні, що і в нього б'ється шляхетне серце, бо йде до вікні з дівчиною, яку кохав був зів. Цю важку ролі виконав Сидельник до- бре, не дозволяючи собі на- те, зв. „дешеві ефекти“, чи шаржування. Його сильний, дзвікий баритон заставляв жаліти, що такі талани мар- нується при важкій фізичній праці. Його гру приймала публіка з захопленням.

Менші чоловічі ролі, як Іван (О. Чайка, Льюк (В. Ільчичини), а особливо сот- ник Тупиця (В. Мурдак) і Ціркун (Палайда) були ви- конані бездоганно.

У постановці була слідна фахова робота режисера Сла- вян Барнича, яка мусіла вло- жити багато зусиль, щоб ама- тори могли вжитися в свої ро- лі, а гурти щоб могли при- родно рухатися.

Танок Ірини Дубас і В. Іль- чичини анішов дуже гарно, здобуваючи призначення пуб- ліки.

Хори звучали добре, особ- ливо кінцевий хор „Слава“. Оркестра (переважно не- українці) не чулися надто добре в виконуваних партій з новою для них тематикою і стилем, але енергійна рука проф. Барнича примусила їх до вдержання темпа.

Поза дрібними промаха- ми, як зобидю вистави хата, чи брак на сцені скрині, чи подекуди задвоє пазів в грі, а також за низька партія для О. Чайки, не всюди вдержу- вання музичного й прозового темпа, ніяк не вплинули від- ємлю на постановку, а публі- ка, між іншим було багато ста- рих емігрантів з їхніми дітьми, нагородила виконавців рясними оплесками, а Славу Барнича великим кошом квітів.

М. Костів

Філадельфія, Па.

Враження з Пароди Дня-Американизції

В нашій громаді відбулося свято лояльності — „День Американизції“ в дні 25-го квітня, за стараннями коміте- ту представників громадсь- ких установ, очолюваний Ве- теранами Американської Ар- мії — українцями.

Напередодні свята відбуло- ся чотири мітинги, на яких були заступлені Американсь- кі Ветерани, ОБВУА, ОДВУ, СУМА, ОДУМ, й представни- ки 7-х українських громад, також Укр. Амер. Струної Оркестри. До участі було за- прошено теж укр. школи. Пласт й члени Дивізії „Гали- чина“.

Погода в цей день випала надзвичайно гарна і ду- малася, що наша українська група, зарепрезентується як попередніми роками найчис- леннішою, й дисциплінова- ною.

Та вийшло інакше, і це с- власне причиною, над якою аранжери подібних імпрез мусять застановитися, бо так, як с, не повинно бути, і не може більше повторити- ся. Ми призначили хвалитися,

читати в пресі бамбастичні реклами свідомості нашого громадянства, а воно, на жаль, так не с.

З усього членства 7-х ук- раїнських громад, числом трохи тисяч, в параді взяли участь аж двадцять членів. Ветерани Американської Ар- мії — українці з сімох ста- нів, числом двісті членів, мали однісінького вока, а 79 членів ОБВУА, п'ятнад- цять членів ОДВУ, два- надцять членів „СУМА“, ані одного дивізійника, ані од- нієї української дитини з де- латку українських шкіль а- місті.

Коли б не пані Анна Саву- ляк, яка просила сестер Ва- силіюк з Факс Чейзу прис- латися до парадів кілька місяців перед тим, робили це вроджодж тижнів, а крім того самі зігнорували, не взявши участі, за винятком трохи членів — з того один в уніформі.

Де ж було членство наших громад, наших шкіл, воля- вати? Де були ви, панове про- фесори, інженери, доктори і всі інші? Адже вас у Філа- делфії чотири тисячі! Де бу- ли ви члени „Самопоміч“, числом однієї тисячі? Як властиво розумісте ви день лояльності до Америки, яка дала вам змогу свободного життя, й добробуту?

Чи таким способом ви про- пагуєте добре українське ім'я? Чи це має бути та нова українська кров, яка нас скріпила рядами завзяятих го- нених, голодних і покрия- джених?

Дуже прикро, що замість сконстатувати позитивність нашої громадської свідомості, мусу звернути увагу нашої розсіненості, не д б а л ь с т ь, безвідповідальності, але над цією справою ми мусимо за- становитися, і на будуче та- ких промахів не робити.

Митро Пасичини.

Нью-Йорк, Н. Я.

Ще про Свято Жінки-Героїні

Комітет З'єднаного Жіноцтва М. Нью-Йорку зно- ву вшанував пам'яті української жінки-героїні в дні 22-го бе- резня ц. р. Минулого року таке свято було зосереджене навколо постаті Ольги Баса- раб, як символу героїзму на- шого жіноцтва. Цього року рішення було влаштувати се- рію сцен, що були б ілю- страцією до даного періоду історії і участі жінки в ньому. Така імпреза забирає ба- гато часу, сил і коштів, але наслідки були потімачі, бо цю імпрезу, цілком якої було пригладати всі жертви й по- святи, що несуть українські жінки у визвольній боротьбі вроджодж століть, — можна сміло зачислити до найбільш вдалих громадських виступів Нью-Йорку цього сезону.

Комітет під проводом на- шої письменниці і видатної діячки Л. Івченко вложив дій- сно багато часу і праці для приготування цього свята і немов у відповідь на всі кри- тичні зауваги в справі наших імпрез взагалі, подав візрєп, як можна сполучити довший, глибокий змістом, реферат із сценічними картинками та му- зикою, не втомлюючи учас- ників, а навпаки, викликаючи в них правдиве зрозуміння і щире зворушення.

До диспозиції цього свята українське жіноцтво Нью-Йор- ку дало свої кращі сили.

Вступне слово виголосила із питомою лекцією промови голова Комітету Л. Івченко. Вона зазначила цей факт, що по- мимо наших страждань і терпіння, Україна та її визволь- на боротьба кидас ушляхет- нююче світло на все наше життя, діяльність і працю. Вона пригадала важливі за- вдання, які стоять перед на- шою еміграцією, а зокрема перед її жіноцтвом, а саме: не впадати у тісні рямці мате- ріальних потреб та погоні за особистими вигодами, а дер- жати духовий зв'язок із на- родом та пам'ятати про свої обов'язки амбасадорів уграї- нської справи. Цю ідею відпо- відальності перед народом і турботи за його долю загос- сувала також письменниця в окремо написаний нею для цього свята історичний кар- тини „Княгиня Ольга“, в якій в уста княгині вкладає слова:

„О ви, жінки майбутніх по- колінь! Я три великі речі залишаю на схов у ваші ру- ки і серця: свавільно, пра- род і трибуни!“

Реферат п. Лашенко творив добою історичне тло перед кожною картинкою і був одною з важливіших точок цього ве- чора та цікаво навіглював цілу низку мало знамих фактів про участь жіноцтва у визвольній боротьбі України.

Вагетством зібраного мате- ріалу й поетичною стиллю, реферат привокнував увагу слухачів і дійсно допомагав краще у сприйманні наступ- них сценічних діалогів.

У закладній вже картині ав- торства Л. Івченко „Княгиня Ольга“ п. Таня К.-Степанович своєю постановою і модуляцій- го голосу дійсно підходила до ролі княгині, а п. Люба Ядучи- ко оригінальним одагом і дуже бідну — українську групу.

Чому так сталося? Вина спадає насамперед на аран- жерів-Ветеранів Американсь- кої Армії. Вони, замість під- готовити до парадів кілька місяців перед тим, робили це вроджодж тижнів, а крім того самі зігнорували, не взявши участі, за винятком трохи членів — з того один в уніформі.

Де ж було членство наших громад, наших шкіл, воля- вати? Де були ви, панове про- фесори, інженери, доктори і всі інші? Адже вас у Філа- делфії чотири тисячі! Де бу- ли ви члени „Самопоміч“, числом однієї тисячі? Як властиво розумісте ви день лояльності до Америки, яка дала вам змогу свободного життя, й добробуту?

Чи таким способом ви про- пагуєте добре українське ім'я? Чи це має бути та нова українська кров, яка нас скріпила рядами завзяятих го- нених, голодних і покрия- джених?

Дуже прикро, що замість сконстатувати позитивність нашої громадської свідомості, мусу звернути увагу нашої розсіненості, не д б а л ь с т ь, безвідповідальності, але над цією справою ми мусимо за- становитися, і на будуче та- ких промахів не робити.

Митро Пасичини.

Ще про Свято Жінки-Героїні

Комітет З'єднаного Жіноцтва М. Нью-Йорку зно- ву вшанував пам'яті української жінки-героїні в дні 22-го бе- резня ц. р. Минулого року таке свято було зосереджене навколо постаті Ольги Баса- раб, як символу героїзму на- шого жіноцтва. Цього року рішення було влаштувати се- рію сцен, що були б ілю- страцією до даного періоду історії і участі жінки в ньому. Така імпреза забирає ба- гато часу, сил і коштів, але наслідки були потімачі, бо цю імпрезу, цілком якої було пригладати всі жертви й по- святи, що несуть українські жінки у визвольній боротьбі вроджодж століть, — можна сміло зачислити до найбільш вдалих громадських виступів Нью-Йорку цього сезону.

Комітет під проводом на- шої письменниці і видатної діячки Л. Івченко вложив дій- сно багато часу і праці для приготування цього свята і немов у відповідь на всі кри- тичні зауваги в справі наших імпрез взагалі, подав візрєп, як можна сполучити довший, глибокий змістом, реферат із сценічними картинками та му- зикою, не втомлюючи учас- ників, а навпаки, викликаючи в них правдиве зрозуміння і щире зворушення.

До диспозиції цього свята українське жіноцтво Нью-Йор- ку дало свої кращі сили.

Вступне слово виголосила із питомою лекцією промови голова Комітету Л. Івченко. Вона зазначила цей факт, що по- мимо наших страждань і терпіння, Україна та її визволь- на боротьба кидас ушляхет- нююче світло на все наше життя, діяльність і працю. Вона пригадала важливі за- вдання, які стоять перед на- шою еміграцією, а зокрема перед її жіноцтвом, а саме: не впадати у тісні рямці мате- ріальних потреб та погоні за особистими вигодами, а дер- жати духовий зв'язок із на- родом та пам'ятати про свої обов'язки амбасадорів уграї- нської справи. Цю ідею відпо- відальності перед народом і турботи за його долю загос- сувала також письменниця в окремо написаний нею для цього свята історичний кар- тини „Княгиня Ольга“, в якій в уста княгині вкладає слова:

„О ви, жінки майбутніх по- колінь! Я три великі речі залишаю на схов у ваші ру- ки і серця: свавільно, пра- род і трибуни!“

Реферат п. Лашенко творив добою історичне тло перед кожною картинкою і був одною з важливіших точок цього ве- чора та цікаво навіглював цілу низку мало знамих фактів про участь жіноцтва у визвольній боротьбі України.

Вагетством зібраного мате- ріалу й поетичною стиллю, реферат привокнував увагу слухачів і дійсно допомагав краще у сприйманні наступ- них сценічних діалогів.

У закладній вже картині ав- торства Л. Івченко „Княгиня Ольга“ п. Таня К.-Степанович своєю постановою і модуляцій- го голосу дійсно підходила до ролі княгині, а п. Люба Ядучи- ко оригінальним одагом і дуже бідну — українську групу.

Чому так сталося? Вина спадає насамперед на аран- жерів-Ветеранів Американсь- кої Армії. Вони, замість під- готовити до парадів кілька місяців перед тим, робили це вроджодж тижнів, а крім того самі зігнорували, не взявши участі, за винятком трохи членів — з того один в уніформі.

Де ж було членство наших громад, наших шкіл, воля- вати? Де були ви, панове про- фесори, інженери, доктори і всі інші? Адже вас у Філа- делфії чотири тисячі! Де бу- ли ви члени „Самопоміч“, числом однієї тисячі? Як властиво розумісте ви день лояльності до Америки, яка дала вам змогу свободного життя, й добробуту?

Чи таким способом ви про- пагуєте добре українське ім'я? Чи це має бути та нова українська кров, яка нас скріпила рядами завзяятих го- нених, голодних і покрия- джених?

Дуже прикро, що замість сконстатувати позитивність нашої громадської свідомості, мусу звернути увагу нашої розсіненості, не д б а л ь с т ь, безвідповідальності, але над цією справою ми мусимо за- становитися, і на будуче та- ких промахів не робити.

Митро Пасичини.

Ще про Свято Жінки-Героїні

Комітет З'єднаного Жіноцтва М. Нью-Йорку зно- ву вшанував пам'яті української жінки-героїні в дні 22-го бе- резня ц. р. Минулого року таке свято було зосереджене навколо постаті Ольги Баса- раб, як символу героїзму на- шого жіноцтва. Цього року рішення було влаштувати се- рію сцен, що були б ілю- страцією до даного періоду історії і участі жінки в ньому. Така імпреза забирає ба- гато часу, сил і коштів, але наслідки були потімачі, бо цю імпрезу, цілком якої було пригладати всі жертви й по- святи, що несуть українські жінки у визвольній боротьбі вроджодж століть, — можна сміло зачислити до найбільш вдалих громадських виступів Нью-Йорку цього сезону.

„О ви, жінки майбутніх по- колінь! Я три великі речі залишаю на схов у ваші ру- ки і серця: свавільно, пра- род і трибуни!“

Реферат п. Лашенко творив добою історичне тло перед кожною картинкою і був одною з важливіших точок цього ве- чора та цікаво навіглював цілу низку мало знамих фактів про участь жіноцтва у визвольній боротьбі України.

Вагетством зібраного мате- ріалу й поетичною стиллю, реферат привокнував увагу слухачів і дійсно допомагав краще у сприйманні наступ- них сценічних діалогів.

У закладній вже картині ав- торства Л. Івченко „Княгиня Ольга“ п. Таня К.-Степанович своєю постановою і модуляцій- го голосу дійсно підходила до ролі княгині, а п. Люба Ядучи- ко оригінальним одагом і дуже бідну — українську групу.

МЕХІКАНСЬКІ СЕЗОНОВІ РОБІТНИКИ — ПРИКОРДОННА ПРОБЛЕМА

Всім відомо, що імігранти, які приїждять до 3-динних Держав через східні порти і Канаду, дістають дозвіл на постійне перебування тільки після того, як вони виконають всі потрібні формальності згідно з законом про іміграцію та натуралізацію. Ті самі закони стосуються й 1,600 міль кордону між Мексикою та 3-динними Державами. Проте, минулого року буквально сотні тисяч мексиканських сезонних фермерських робітників легально перейшли кордон, шукаючи праці в 3-динних Державах. Число їх минулого року дійшло до 1,500,000.

Здебільшого вони перепливають річку Ріо Гранде, що відділяє Мексико від Стейту Тексас, або переходять слабо охоронену частину довгого кордону.

Служба Іміграції та Натуралізації не має спеціальних коштів на охорону кордонів від таких неспроможних гостей. Проте прикордонна сторожа щоразу звертає кілька сотень тисяч мексиканців назад до Мексико. Через те, що їх так багато, неможливо карати їх всіх за порушення правил переходу кордону, тому покарані стають тільки деякі з них. Приблизно на кожного спійманого — один проходить непоміченим. Хоч багато з них, скінчивши сезонну працю, повертаються назад додому, тисячі їх зостаються у нас.

Присутність таких робітників приносить багато шкоди 3-динним Державам, але найбільше вони шкодять собі самим. Боючись бути спійманими та депортованими, вони хапають будь-яку працю, навіть найгірше оплачувану, а це призводить до страшної їх експлуатації. Часом вони раді працювати навіть за 20 центів на годину. Це шкодить також тисячам американським фермерським робітникам — здебільшого такої ж мексиканської та еспанської походження — бо велика конкуренція дешевої робочої сили знижує також їх заробітки. Ця конкуренція несправедливо б'є також по 200,000 мексиканських фермерських робітників, які за міжнародними договорами легально приїждять сюди щоразу на короткотермінові контракти і часом не можуть знайти роботи на великих підприємствах.

Рік 1951 президент Труман просив Конгрес видати розпорядження та допомогти іміграційним урядовцям виявляти нелегальних чужинців і карати тих, хто допомагає їм переходити кордон. Але нічого не допомагає — феноменальне число мексиканців валом валить до 3-динних Держав, що створює дуже важку проблему для відділу Іміграції та Натуралізації.

Вивчення проблеми виявило дві причини напливу чужинців через кордон американсько-мексиканський. По-перше, Мексика неспроможна задовольнити прагнуче своє населення, що надзвичайно швидко зростає, і тому мексиканці провабляють зможу заробити американські долари. По-друге, власники південно-західних ферм зацікавлені мати дешеву робочу силу. Віднаючи вони звикли використовувати її під час збору врожаю. Ці два фактори дуже утруднюють боротьбу з нелегальним переходом кордону.

Загальна Рада.

Повідомляємо, що ціна оголошення величина 1 іна через 1 колонок вноситься \$1.40. Проситись належність (відповідно до величини оголошення) переслати разом з текстом.

Адміністрація „Свободи“.

ДОКН ГУМЕННОЇ „ВЕЛИКЕ ЦАБЕ“
що знайомить із життям давніх предків українського народу.
Понад 800 ілюстрацій.
Стоп. 160.
ЦІНА \$2.50.
Замовляти в „Свободі“.
„СВОБОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

СИВЕ ВОЛОССЯ ЦЕЗАС
БЕЗ ФАРБУВАННЯ
Чудовий препарат можна тепер дістати, щоб повернути сиве волосся до природної темної краси, навіч мати тим способом. Коли уживати його кожного дня на короткий час, він поступово і чудесно перетворює сивий вигляд на природний колір. Тільки: темне волосся дає вигляд молодості.

Якщо ви хочете випробувати цей дивуватий препарат без ризику, то вишліть оцей вапозок до TRYSAN CO., Dept. 67, Peekskill, N. Y. Звідти вишлють вам 2 шпатель-доларової вартості пляшечки за \$4 з додатком Федеральної податку в 80 центів. Це випише в \$1.20 на правильний кіш. Якщо після ужиття згідно з інструкціями, ви не будете задоволені з якості продукту, вам звернуть повну грошову заплату.

Якщо
Адреса
Місцевість

Кожна дитина з радістю прочитася або послухася нову книжку:

Юрій Сірий:
СВІТОВА МАНДРІВКА КРАПЛИНИ ВОДИ
про те, що розвиває сама краплина.
Книжка в кольоровій оцінці та багатьма ілюстраціями художника П. Холодного.
ЦІНА \$0.40
Замовлення надсилайте на адресу:
„СВОБОДА“, 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою)

„ЗА ВЛАСНИМ БАЖАННЯМ“

Совєтські часописи переповнені вітчим „викриванням“ провін комуністичних урядовців, але писання преси мало що допомагає, і ошусти та злодії далі обкрадають державні установи. Що воно так мусить бути в комуністичній системі, ми вже згадували не раз на цьому місці. А ось ще один зразок, як бухгалтер Редич безкарно гуляв по Україні, і як його „працю“ прославляв у своєму фейлетоні С. Хейло.

„Бажання Георгія Юліановича Редича доїти здійснювалися безперешкодно. Цим більш дивно, що його смаки і прагнення завжди були спрямовані на шкоду інтересам держави.“

З кожної установи бухгалтер Редич зникав, як тільки перебування його там ставало небезпечним. Не вітав, ні! Зникав, „за власним бажанням“.

Трохи затримався був Редич у Коломийському лісгоспі на Станіславщині, але й там підробки грошових документів, самопостачання, хабарництво почали випливати наверх.

Редич негано „вибув“ з лісгоспу. Незабаром він благополучно виринув аж під Київом на такий же посади головного бухгалтера у Боролянському лісгоспі.

Сподіваючись, що коломийські кінці назавжди сховані вже у воду, Редич у Боролянці знову став провадити розгульне життя. Начальник Київського обласного управління лісового господарства тов. Кохненко видав наприкінці січня цього року наказ про зняття з роботи Редича „за злив річкового балієсу“. А через два тижні, після „особистого зустрічі“ в управлінні з’явився новий наказ того ж тов. Кохненка, за яким Рітчида „звільнено за власним бажанням“.

Якось головний бухгалтер Міністерства місцевої промисловості УРСР тов. Ткаченко зустрів на нараді підлеглого колегу з тресту оброблювання.

— Там у вас вакансія є? — мало не тоном наказу промовив він.

— С. На Ніжинському заводі потрібен головний бухгалтер.

— Так от, прийде чоловік, прізвище Редич. Рекомендую.

Рекомендований не примушав себе довго чекати. Відіслав тримався самовпевнено і говорив з великим апломбом.

— Балине? О, я розуміюся на цьому чудово! Це, коли можна так сказати, своєрідна поезія: щоб у балієсу була рима, треба знатися на тонкощах виробництва...

І оком не моргнувши, Редич заповнив анкету та написав куценьку автобіографію, де замість справжніх причин зміни місця праці позначив: „звільнення за власним бажанням“.

Треба віддати належне товаришам із тресту — вони зважили на випадки ротоїзства в минулому і глибше зацікавилися „рекомендованим“ спеціалістом. Та хоч Редичу не вдалося на цей раз використати рекомендації ротоїзів, він не втрачав апломбу і діє далі.

І ходять же ще отакі рекомендації по установам! Не задовольняти „власні бажання“, а викривати їх треба!

Але автор фейлетону не написав, чому влада поручає давати працю таким „Редичам“, а не каже посадити їх на судову лаву.

КУЛИКІВ ЗМАГАЄТЬСЯ З АЛТАПСЬКИМ КРАЄМ

Під владою Совєтів завжди всі мусять „змагатися“, щоб якнайбільше витиснути поту з поневолених рабів. „Радянська Україна“ пише, що колгосп ім. Сталіна в Куликів змагається з колгоспом ім. Молотова, що лежить далеко в Алтайському краю. „Чотири роки тому колгоспники в Куликові під Львовом приймали в себе алтайських друзів, розповідали їм про свої успіхи, прислухалися до кожної поради“. Це змагання продовжується досі. Цього року Кулики знову просить алтайців приїхати до нього, бо „великий Сталін зич нас, що джерело сили і непереможності Радянської держави — в дружбі народів СРСР“.

Чужі поневолені народи мусять творити „силу і непереможність“ Совєтів, щоб вони могли думати про панування над світом.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ! УКРАЇНСЬКІ ВЧИТЕЛІ! ВИКОРИСТАЙТЕ ЧАС ДЛЯ НАВЧАННЯ ВАШИХ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ПИСЬМА НА ОСНОВІ НОВОГО УКРАЇНСЬКОГО БУКВАРЯ-ЧИТАНКИ МОВО РІДНА

Опрацьованого І. Коричиним
і рекомендованого д-ром К. Кисілевським.
„БУКВАР-ЧИТАНКА“ на своїх 192 сторінках має: 1) Посібник для учнів англо-мовних шкіл, за яким діти, що знають основи англійського письма, легко можуть засвоїти українську абетку; 2) Буквар; 3) Читанку. В текстах біля 200 рисунків і ілюстрацій!
ПОДРІВНА ЦІНА \$2.00.
Замовлення враз з належністю слати до:
„СВОБОДА“, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

НЕЗВИЧАЙНІ ПРИГОДИ МАТІЯ САНДОРФА
повість
Ю. ВЕРНА
В ДВОХ ТОМАХ
ЦІНА \$2.50
Замовлення слати до:
„СВОБОДА“, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

„Ти зловлений, мавполодино!“, вигукував Гассан.
„Коли ми половимо або побивасмо твоїх тубильців, ми прийдемо по тебе!“

Допомога сільським обширам занедбаних країн

Вашингтон. — Серед впливових членів Конгресу прихильно розглядається можливість здійснення плану допомоги сільському господарству у нещасливих і занедбаних країнах. Автором проєкту є індустріальний Гіш, знавець цих справ, що має вже поважні здобутки на економічному і політичному полі своєї дотеперішньої діяльності. Він стояв близько до Ганді, а тепер до уряду Негру. Як експерт Об'єднаних Націй, він недавно повернувся з конференції розвитку сільського господарства, яка відбулася у Ріо де Жанейро. С. Гіш пропонує особливий рід допомоги для країн, які

не можуть самі це зробити, але які здібні розвинути сільське господарство у своїх найбільш відсталіх обширах. ЗДА можуть допомогти вкладом по 5,000,000 доларів в деякі країни Південної Америки, Африки й Азії. Зокрема це торкається Індії, де така поміч могла б підняти господарство 500 сіл з 500,000 населення. Це була б не жертва а вклад для побудження самодіяльного населення, — яке, піднісши свій економічний рівень, за кілька років звернуло б вложені гроші. С. Гіш твердить, що він, „якщо б був американцем“, усіма силами домагався б здійснення цього задуму.

Конгрес Словачької Ліги Америки

Мільвокі. — Дня 27-28 квітня відбувся у Мільвокі Конгрес Словачької Ліги Америки при участі около 200 делегатів. Гостями Конгресу були конгресмени Ч. Керстен, Віконсин, і проф. Р. Смаль-

Стоцький, що з доручення Укр. Конгресового Комітету прийняв Словачький Конгрес промовою в укр. і англ. мовах, підкреслюючи спільний фронт укр. і слов. народів в боротьбі за волю і самостійність.

Віче на захист атомових шпигунів

У Нью Йорку, на одному з стадіонів, відбулося в неділю багатотисячне віче, що було скликане комітетом захисту Джуліана і Етелі Розенберґів, які тепер перебувають у в'язниці Сінг-Сінг. На віче вийшли тисячі народу, — число присутніх оцінюють від 7,500 до 10,000 тисяч (серед них дуже багато дітей і молоді) — які домагалися улаштування Розенберґів. Коли фотографувалися на віче, Розенберґи намагалися зробити звичайні у таких випадках світлинки, їм це не дозволено, пояснивши, що утривання на північ учасників віча може спричинити їхню звільнення з праці або мати якінебудь інші небезпечні наслідки. Головним промовцем на вічу був професор права Нортвестерського університету, Стивен Лов, який твердив, що присуд над Розенберґами несправедливий, поскільки під час процесу допущено порушення судового поступовання Презес/комітету захисту Розенберґів, Джозеф Брауїн, відчитав текст зізнання учасника атомового шпигуєства Д. Грінґласа, яке суттєво різниться від зізнання, що фігурувало під час суду над Розенберґами і який той твердив, що Грінґлас передавав таємний продукт атомової бомби Розенберґам. Оборонець Грінґласа заявив, що саме свідчення Грінґласа складали під час переслухання в Ф.В.І., але той текст зник, а на суді виявлено протилежні твердження.

ЗРОСТАЄ КІЛЬКІСТЬ ВІВІВІТІВ І САМОГУБСТВ

Нью Йорк. — Упродовж кількох останніх днів ньюйоркські щоденники переповнені вістіми про трагічні вбивства й самогубства, які жахають читачів. Так з Марґа, у сестри Н. Дж., подано вістку про заборудування Кароліною Тідерман МакДоналд своїх чотирьох малих дітей з причини негодуювання на свого чоловіка, з яким вона розвелася. Це багата пара людей, що не могли погодитися в подружжю жити. — У місті Нью Йорку найдено в авті самогубки, що мав при собі повно таблеток. При ньому найдено чотири листи до жінок, однаке їх не опубліковано.

АРЕШТИ ЧЛЕНІВ ОПОЗИЦІЙНИХ ПАРТІЙ В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Поліція ввела низку арештів серед членів опозиційних до уряду Перона партій, а саме серед радикальних, соціалістичних і комуністичних організацій. За останні дні в провінції Буенос Айрес і Кордоба заарештовано 29 осіб, серед них сім жінок. Їм закидають розповсюдження непокою, різних чуток та поширювання протирічливої літератури.

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ Ч. 1 „ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ЗБІРНИК“

який видає Вільна Українська Академія Наук в ЗДА з метою дати громадянству образ теперішнього стану літератури, науки й мистецтва поза межами України.
Ціна \$2.00.
Замовлення просимо надсилати на адресу:
„СВОБОДА“, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ПІДРУЧНИК АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЮРІЯ ЛУПЬКОГО
ФОНЕТИКА, ПРАВОПИС, СКЛАДНЯ, СЛОВОТВІР і т.д. включаючи англо-український словник (понад 3,000 слів).
260 сторін. — Продається тепер по зниженій ціні тільки \$2.00.
Замовлення враз з належністю слати до:
„СВОБОДА“ BOOK STORE
81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City 3, N. J.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЬО-ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зоря, від. 69 відбулися в суботу 6 травня, в год. 8. ввечір під ч. 33 Іст 7, вул., зала ч. 5. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Липке, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Вр. св. Василія Вел. від. 364 повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 10 травня, о 2 год. по полудні, в У. Н. Домі, 3181 Е. 93 вул. Касіер буде збирати вклади в церковній залі по другій Ст. Божий для вигоди тих, що мешкають на Св.т. Св.т. Подано до відома, що відкриття Союзу буде 4-го липня 1953 року, спеціальний бос буде заарештований в обидві сторони \$16.50. Хто хотів би поїхати, просимо зголоситися до уряду, або на зборах. — Г. Кузік, предс.; Н. Стойка, рек. секр.; Ст. Кренц, кас.; Е. Вілєцький, фін. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. Зал. Січ. від. 75, повідомляє, що місячні збори відбулися в неділю, 10 травня, о год. 1. по пол. в У. Н. Домі, 4655 Мартін. Проситись всіх членів прийти на збори бо є важні справи до поладження. К. Ре спонденту проситись надіслати на адресу рек. секр.: W. Zubar, 3654 Cicotte Street, Detroit 10, Mich. — Ю. Лелюх, предс.; С. Здан, фін. секр.; І. Слупецький, кас.; В. Зубар, рек. секр.

Посмертна Згадка

КОНСТАНТИН РИВАК, довголітній член Тов. Українська Січ відділ 39 УНСоюзу в Сиріах, Н. Й., номер 23, квітня 1953 р., в 80. році життя, покійний похований в селі Мозолівка повіт Підгайні, Зах. України. Була жертвений і не жалувати давати на різні народні цілі. Покійний полянив в смутку 3 дочки: Анну Лушак, Стефанію Мартін і Гелену; 3 сини: Івана, Юрія і Василя, брата Андрія, 11 анука і 3 правнуки. При участі Членства Товариства, Родики і Приналежні похорон відбувся 25 квітня в укр. греко-латинській церкві св. Іоана Хрестителя на укр. кат. цвинтарі са. Ноана Хрестителя в Сиріах, Н. Й. — В. Н. П.

ТУРБУЄ ВАС ВАШЕ ВОЛОССЯ?

Якщо ви стурбовані тим, що ваше волосся задовго випадає або рветься на кілочках через несприятливі умови, ви знайдете, як довідатися від людей, що колись згоріли на випадіння волосся на голові. Вони врятували себе від цієї неприємної хвороби, що зветься ТРАЙСАН (TRYSAN).

Доходять відомості, що ці втрати волосся є результатом, малою кількістю, припинилися задики правильному використанню цього чудового ліку.

Не зволікайте, як лопи потрібні стан вашого волосся, а зараз же вишлюйте ТРАЙСАН. Ми маємо його тепер в обмеженій кількості. Ви знаєте дістати його за спеціальну ціну, коли надішлете поштою повідомлення до TRYSAN CO., Box 226, Dept. 291, Peekskill, N. Y. Звідти вишлють вам дві тридцятирічні пакети за \$5, тобто із знижкою \$1 від звичайної ціни. Коли пославши сплатити (C. O. D.), тоді додати ще поштову доставку.

Якщо ви відчуваєте, що ви теж можете скористатися з такою складянкою, то ви будете раді довідатися, як ви можете дістати потрібну кількість, коли вишлите оцей вапозок до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 3, Peekskill, N. Y. Звідти вишлють вам негайно пакети вартості \$3.50 відворотного поштою. Не забудьте послати грошей з заповненням. Залатате поштову реві при доставі.

Якщо
Адреса
Місцевість

Стат

НАГОДА! МУЗИЧНІ ТВОРИ ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ.

Народні та історичні пісні на мішаний, чоловічий і жіночий хор.

Повне посмертне видання! За три збірні ціна лише \$3.50

Замовлення слати:
„СВОБОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

ІВАН БУНЬКО

УКР. ПОГРЕВНИК
Заряджує погребам по ціні так низькій \$150 як Обслуга, чесна і найкраща

Замовлення слати:
„СВОБОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

ВЕСЕЛА РОЗГАДА ДЛЯ РОДИНИ — давнє Коломийське видання

„МАГІЧНИМИ ШТУКАМИ“ — та — „товаришескими забавками“.

Ціна — 40 центів.
Замовляти в „Свободі“:
„СВОБОДА“
83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕВНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK з околиця

Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку даром.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

„Це безнадійно, Тарзане бване“, ричав Мювіро. „Дім охороняється з усіх боків“.

„Робіться темно“, твер-

див Тарзан. „Я збираюся вийти через задні вікно і схопити Гассана. Це йому буде добрий виграв для життя“.